

РЕШЕНИЕ

№ 8047

гр. София, 18.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 07.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Павлова

**ЧЛЕНОВЕ: Мартин Аврамов
Мария Попова**

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **171** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мартин Аврамов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро от ЗАНН.

В. С. Р., чрез пълномощника си адв. С. Б. от САК, обжалва решение /без дата/ на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 97 състав по Н. дело № 13646/2011 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 42-0000846 от 14.06.2011 г., налагащо на касатора административно наказание „глоба” в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 18, т. 4 от Наредба № Н-8 от 27.06.2008 г. за условията и реда за извършване на превоз на пътници и товари за собствена сметка, издадена от министъра на транспорта. Твърденията в жалбата са свързани с касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК.

Ответникът – Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация” не изразява становище по жалбата и не се представлява в съдебно заседание.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на оспорването.

Касационната жалба, подадена в срок, е неоснователна.

1. При разглеждане на делото от първоинстанционния съд не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Правилно са установени фактите, относими към конкретния случай. Решаващият състав на СРС е сторил необходимото за разкриване на обективната истина, с което е изпълнил и вмененото му от чл. 13,

ал.1 НПК задължение. Вътрешното убеждение на съда е формирано при спазване на правилото на чл. 14, ал.1 от НПК, като фактическите му изводи са направени въз основа на изследване на включените в предмета на доказване по делото обстоятелства. Правилно е протекъл процесът на оценка на доказателствата, установяващи безпротиворечиво административно-наказателното обвинение и изключващи защитната теза на нарушителя. Констатациите в АУАН са потвърдени от актосъставителя Л. М., разпитан като свидетел в производството пред районния съд, който в показанията си ясно и последователно е възпроизвел обстоятелствата, свързани с установяване на нарушението.

2. В конкретния случай, отговорността на Р. е ангажирана за нарушение на чл.18, т.4 от Наредба № Н-8/27.06.2008 г. на МТ, която въвежда изискване при извършване на превози на товари за собствена сметка водачът да представи при поискване от контролните органи заповед на ръководителя на лицето, за чиято сметка се извършва превозът, в която се посочват дата или период на извършване на превоза, часовете на тръгване и маршрутът на движение, както и видът на товара. Безспорно е установено от писмените и гласни доказателства по въззивното дело, че към датата на извършване на нарушението - 10.03.2011 г., Р. не е представил на контролните органи дължимия документ с нормативно уредените реквизити. Този факт не се оспорва от нарушителя, както и това, че превозът на товари е за собствена сметка съгласно чл. 9 от Наредба № Н-8/27.06.2008 г., каквито доводи са наведени едва с касационната жалба. Деянието с описаните признаци осъществява административно-наказателния състав по чл. 93, ал. 2 от ЗАвтП, предвиждащ санкция за водач на МПС, който извършва обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници и товари и не представи в момента на проверката издадения лиценз, заверено копие на лиценз на Общността, разрешението, документа за регистрация или други документи, които се изискват от регламент на европейските институции, от закона или от подзаконовите нормативни актове по прилагането му.

3. Съгласно Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по тълк. н. д. № 1/2007 г. на ВКС, преценката за "маловажност на случая" подлежи на съдебен контрол. В неговия обхват се включва и проверка за законосъобразност на преценката на чл. 28 от ЗАНН. В ЗАНН не се съдържа дефиниция на понятието "маловажен случай", поради което приложимите критерии се извеждат от легалното определение на "маловажен случай" в чл. 93, т. 9 от НК – случай, при който извършеното административно нарушение с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. В настоящия казус сочените признаци не са налице. Неизпълнението на задължението за представяне на документа е типичен случай на нарушение от този вид, липсват и данни за смекчаващи отговорността обстоятелства, които да обосноват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от подобно естество. Предвид на формалния характер на деянието евентуални вредни последици от осъществяването му са неотносими към квалификацията за маловажност. Противното би означавало във всеки случай на констатирано нарушение от този вид деянието да се приеме за маловажно и по този начин изначално да се изключи възможността за ангажиране на отговорност при неизпълнение на правилата на Наредба № Н-8 от 27.06.2008 г.

Изложеното мотивира съда да остави в сила обжалваното решение.

Воден от горното, Административен съд София-град, XIII касационен състав на основание чл. 221 ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение /без дата/ на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 97 състав по Н. дело № 13646/2011 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: